

ה"ט 63300/05/18 - דויד מוטהדה נגד מיכל עמר, לוי עמר, דניאל עמר, יואל עמר, יונתן עמר, אסף עמר, שי עמר

בית משפט השלום בירושלים

ה"ט 63300-05-18

בפני כב' השופט מרים ליפשיץ-פריבס
המבקש
נגד
המשיבים

1. מיכל עמר
2. לוי עמר
3. דניאל עמר
4. יואל עמר
5. יונתן עמר
6. אסף עמר
7. שי עמר ע"י ב"כ עו"ד י' מדר

החלטה

1. זוהי בקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת נגד שכניו של המבקש, המשיבים 1-2 וילדיהם, המשיבים 3-7, ששניים מהם קטינים - משיבים 6 ו-7, בגין איומים לרצח וחסימת רכבו של המבקש על ידי רכבים של המשיבים.

רקע להליכים קודמים:

2. הרקע לבקשה הוא סכסוך קנייני וכספי בין המבקש והמשיבים 1 ו-2 (להלן - "המשיבים") לתקופה של מעל 15 שנה, על רקע הרחבה שבוצעה בבית המשותף שהגיע לפתחו של בית המשפט בהליך אזרחי המתברר בפני כב' השופט בורשטיין (עדות המבקש עמ' 1 שורות 16-19, עמ' 6 שורות 15-16).

3. לבקשה, קדמו בקשות אחרות למתן צווים למניעת הטרדה מאיימת. תחילה, בתיק ה"ט 9628/08/15 שהתברר בפני כב' השופט אזוראי ובהחלטה מיום 13/07/15 ניתן בהסכמת הצדדים צו הדדי למניעת הטרדה ונאסרה יצירת קשר בין הצדדים למשך 3 חודשים.

בקשה אחרת, שהוגשה בתיק ה"ט 24263/09/16 נידונה בפני כב' השופטת אילני נדחתה בהחלטה מיום 26/09/16. ערעור הוגש על אותה החלטה בתיק ע"א 58130/11/16 נידחה בהחלטה של כב' השופט רומנוב מיום 26.7.16. ביום 22.10.17 דחה כב' השופט פוגלמן בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש, בבר"ע 7198/17 ולא כפי עדות המבקש בפני באומרו כי כב' השופט פוגלמן "ביטל את קרן אזוראי, את אילני, את רומנוב, ואת רון אלכסנדר" (עמ' 9 שורות 16-17; עמ' 4 שורות 22-23).

עמוד 1

4. מדברי המבקש למדתי כי הוא הגיש 150 תלונות במשטרה נגד המשיבים או מי מהם (עמ' 1 שורה 21) ומכתבי בי-דין שהוגשו על ידו עולה כי הוא פנה למח"ש; למפכ"ל המשטרה; לפרקליט המדינה ולכב' הנשיאה חיות (עמ' 1 שורות 21-22) בטענות כנגד התנהלות המשטרה שלא מרחיקה ממנו את המשיבים. כך גם הלין המבקש בפני אותם גורמים כנגד המותבים השונים בפניהם נידונו בקשותיו הקודמות למתן צו למניעת הטרדה מאיימת. במסגרת אותן פניות ובדומה לעדותו בפני, הטיח המבקש טענות וביטויים חמורים לפיהם בתי משפט: השלום, המחוזי ובית משפט העליון שדנו בעניינו, שיבשו הליכים ושיקרו (ראו: מכתבים מיום 12.3.18, ומיום 10.12.17, עדות המבקש עמ' 4 שורה 21, עמ' 6 שורות 22-25).

משהוגשה הבקשה שבפני, שמעתי את העדויות ואת טיעוני הצדדים ועיינתי בכתבי בי-דין ובהחלטה של כב' השופט פוגלמן אותה הגיש המבקש לתיק לאחר הדיון.

5. בבקשה שבפני טוען המבקש לאיומים מצד המשיבים וילדיהם הפועלים מטעמם, לרצוח אותו ואת בני משפחתו וכן על ניסיון לדריסת בתו וירי לעבר אשתו. בנוסף, טוען המבקש להטרדה מצד המשיבים בחסימת רכבו בחניה המצויה ליד ביתו ע"י רכבי המשיבים.

6. ביום 29.5.18 ניתן צו למניעת הטרדה מאיימת במעמד המבקש ונקבע דיון במעמד הצדדים.

דיון והכרעה:

7. בישיבה מיום 29.5.18 העיד המבקש על חסימת רכבו באמצעות 5 כלי רכב שבבעלות הנתבעים או בחזקתם ועל סירובם להזיז את רכביהם (עמ' 1 שורות 25-26, וסעיף 2 לבקשה). עם זאת, מעדותו בישיבה מיום 4.6.18 עלה כי רכבו לא חנה בחניון הסמוך לביתם של הצדדים (להלן-"החניון") ונחסם כי אם, הוא חיפש אחר מקום חניה בחניון בכלל ו/או ליד ביתו, והדבר לא עלה בידו בשל חניה של מספר רכבים של המשיבים באותו חניון. מעיון בתמונות ממכשיר הפלאפון שהציג המבקש בעדותו, נראים רכבים חונים בחניון. הן רכבים של המשיבים והן רכבים אחרים, צדדי ג', שלא היה בחנייתם משום חסימה של רכבו של המבקש ואף לא חסימה של המעבר בחניון (עמ' 8 שורות 9-10). מה גם, שהחניון יכול להכיל לדברי המבקש 12-15 רכבים, מה שמעיד כי אין בחניה של רכבי המשיבים שם, ככל שהיו מחנים את כל רכביהם בעת ובעונה אחת, כדי למנוע מהמבקש לחנות גם הוא בחניון (עמ' 8 שורות 26-27).

8. המשיב 1 העיד על התנהלות המבקש בנוגע לחניית רכבו בחניון. לדבריו, עם הגיעו לחניה הסמוכה לביתו ממנה אליו המבקש ודורש ממנו להזיז את רכבו. הוא עושה כן לפנים משורת הדין (עמ' 11 שורות 5-10) אף שאין למבקש חניה צמודה ובעוד הוא מכחיש כי חסם את רכבו של המבקש (עמ' 10 שורה 11).

9. המבקש הודה כי החניה הקרובה לביתו בה הוא ביקש לחנות, לא מוצמדת לדירתו וכי עסקין בשטח

שבבעלות עיריית ירושלים. לדבריו, בשלב זה לא הוקצה לו ע"י העירייה מקום חניה שמור בסמוך לביתו, אך הוא פועל להשגת אישור כאמור לאור מצב בריאותו (עמ' 2 שורה 7, עמ' 8 שורות 12-13 ו-25).

10. מכל האמור עולה כי המבקש, לא מצא לו מקום חניה פנוי כפי רצונו בסמוך לביתו וכי לא היתה כל חסימה מצד המשיבים מה שמשליך על טענתו להטרדה מאיימת בגינה, אותה אני דוחה.

11. המבקש, העיד על ניסיון של המשיב 4 לדרוס את בתו; על אירוע ירי של המשיב 6 באשתו ועל איומים של משיב 4 לרצוח אותו (עמ' 10 שורות 1-6). בבקשתו, לא צוינו המועדים בהם בוצעו אותם מעשים ואף לא הובאו ראיות בתמיכה לגרסתו. חזקה על המבקש שהיה מביא לעדות את אשתו ובתו אילו עדותם עמדה לטובתו. בנוסף, לא הוצגו מסמכים רפואיים או ראיות אחרות בעניין הירי באשתו. נכון הדבר גם לעניין אי הבאת פקח העירייה להעיד שעה שלדברי המבקש החלה היה עד לאיומים לרצוח אותו (עמ' 12 שורה 11) מה שמחזק את גרסת המשיבים שהכחישו כי איימו לפגוע בו.

12. המבקש הודה כי המשיבים 1 ו-2 לא איימו לרצוח אותו כי אם ילדיהם הסרים למרותם ופועלים מטעמם (עמ' 10 שורות 7-10) בעוד המשיבים 1-2 מכחישים זאת מכל וכל ומבלי שגרסתם נסתרה בחקירתם (עמ' 10 שורה 19, עמ' 11 שורות 20-25). יתירה מכך, מעדות המשיב 1 עולה כי הוא חונה במקום אחר ככל שהמבקש מבקש זאת ממנו, מה שאינו מתיישב עם גרסת המבקש לפיה המשיב 1 רודף אותו, באמצעות ילדיו.

ילדי המשיבים, הכחישו כי איימו על המבקש או כי הטרידו אותו (עמ' 12 שורות 1-2 ו-13-17) והמשיבה 2 אף הוסיפה ואמרה כי המבקש מטיח בילדיה הקטינים, כבר מצעירותם וללא כל בסיס עובדתי כי הם מאיימים לרצוח אותו (עמ' 12 שורות 11-14).

13. לאור כל האמור, לא הורם הנטל ע"י המבקש להוכיח את דבר השמעת איומים כמו גם ניסיון דריסה או ירי כלפי בני משפחתו.

לפיכך, הבקשה נדחית ומבוטלים הצווים הזמניים שניתנו בהחלטתי מיום 29.5.18 במעמד המבקש.

14. בטרם חתימה אוסיף כי טוב תעשה משטרת ישראל אם תחיש את פעולות החקירה בתלונות המבקש כנגד המשיבים ככל שטרם סיימה את החקירה. היה ויעלה בידי המשטרה להשכין שלום בין הצדדים בסיוע השיטור הקהילתי, מה טוב.

15. בנסיבות העניין ועל מנת שלא להביא להסלמה נוספת ביחסים בין בעלי הדין, אני מחייבת את המבקש בהוצאות אף שדחיתי את הבקשה.

עם זאת, ככל שייפתח המבקש בהליך אחר בגין הטרדה מאיימת כנגד המשיבים או מי מהם והיה ויידחה, יילקחו

בחשבון בפסיקת ההוצאות טרחת המשיבים בגין ההליך שבפני והוצאותיהם לשכר טרחה בגינו, שיועמדו על סך של 1,000 ₪.

16. עותק יישלח לצדדים.

לאור האמור בסעיף 14 להחלטתי, יישלח עותק לתחנת המשטרה עציון- חברון.

ניתנה היום, כ"ט סיוון תשע"ח, 12 יוני 2018, בהעדר הצדדים.